

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/73/2012
Identifikačné číslo spisu:	1001897886
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1001897886.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Bytové družstvo Petržalka, so sídlom: Budatínska 1, Bratislava, IČO: 00 169 765, zast. advokátmi JUDr. Pavlom Pospechom a JUDr. Oliverom Balážom, obidvaja so sídlom: Zámocká 10, Bratislava proti žalovaným: 1/ RNDr. C., bytom: F., 2/ Q., bytom: D., 3/ Mgr. B., bytom: Q., zast. SLOV-LEGAL, s. r. o., so sídlom: Dobrovičova 16, Bratislava, IČO: 36 863 157, 4/ Ing. T., bytom: Z., zast. SLOV-LEGAL, s. r. o., so sídlom: Dobrovičova 16, Bratislava, IČO: 36 863 157, 5/ Ing. L., bytom: F., zast. PROLEGAL, s. r. o., so sídlom: Dunajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 863 149, 6/ Ing. I., bytom: Q., zast. LEAGLE, s. r. o., so sídlom: so sídlom: Dunajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 856 509 o zaplatenie 527 062,42 eur (pôvodne 15 878 282,45 Sk), na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 08. októbra 2009, č. k. 30 Cb 71/2001-433, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 08. októbra 2009, č. k. 30 Cb 71/2001-433 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 08. 10. 2009, č. k. 30 Cb 71/2001-433 zamietol žalobu žalobcu zo dňa 14. 11. 2001, súdu doručenú dňa 19. 11. 2001, ktorou si v zmysle § 373 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) uplatnil náhradu škody vo výške 12 755 606,45 Sk a ďalšiu škodu vo forme ušlého zisku z úrokov, predstavujúcu sumu 3 122 676,- Sk, spolu 15 878 282,45 Sk (č. l. 2). Žalobca v tejto súvislosti súdu navrhol, aby na náhradu škody zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne, alternatívne pre prípad, ak by súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zodpovednosť za vzniknutú škodu nesú aj ďalší členovia predstavenstva, navrhol, aby náhradu škody vo výške 15 878 282,45 Sk zaplatili spoločne a nerozdielne aj žalovaní v 3. až 6. rade. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozsudku súčasne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov konania, a to nasledovne: žalovaným v 1. a 2. rade sumu 20 761,30 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného v 1. rade, žalovaným v 3. a 4. rade sumu 25 384,52 eur k rukám právneho zástupcu žalovaných v 3. a 4. rade, žalovanému v 5. rade sumu 14 104,32 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného v 5. rade a žalovanému v 6. rade sumu 16 529,84 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného v 6. rade, všetkým do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak v nadväznosti na

uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho zo dňa 28. 08. 2008, č. k. 1 Obo 37/2007-334, ktorým najvyšší súd zrušil predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. 06. 2006, č. k. 30 Cb 71/01-238 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd tak rozhodol z dôvodu, že súd prvého stupňa sa otázkou posúdenia oprávnenosti nároku žalobcu v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne nevysporiadal. Napriek tomu, že v odôvodnení rozsudku cituje skutočnosti, ktoré sa stali a okolnosti, za ktorých sa stali, nevysporiadal sa s rozpormi v tvrdeniach účastníkov jednak na strane žalobcu, ako aj žalovaných v 1. až 6. rade, nedostatočne vyhodnotil predložené dôkazy a nezdôvodnil, prečo ďalšie navrhnuté dôkazy nevykonali. Prvostupňovému súdu preto uložil doplniť dokazovanie všetkými prostriedkami, ktorými možno zistiť stav veci, dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotiť a až po takto doplnenom dokazovaní vo veci znovu rozhodnúť.

Krajský súd v Bratislave vo svojom pôvodnom rozsudku zo dňa 20. 06. 2006, č. k. 30 Cb 71/01-238 na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalovaní v 1. a 2. rade boli v roku 1999 riadnymi členmi predstavenstva družstva. Dňa 23. 11. 1999 žalovaný v 1. rade ako predseda predstavenstva a žalovaný v 2. rade ako člen predstavenstva uzavreli s AG Bankou, a. s., Nitra dve zmluvy o vkladovom účte, a to účet č. XXXXXXXXXXXX na sumu 36 000 000,- Sk a účet č. XXXXXXXXXXXX na sumu 17 290 000,- Sk s dobou viazanosti 1 mesiac bez možnosti výpovede a predčasného výberu. Uzavretie zmlúv bolo prerokované predstavenstvom žalobcu na zasadnutí dňa 25. 11. 1999, na ktorom bolo prijaté uznesenie č. 415/11/99. Dňa 01. 12. 1999 Národná banka Slovenska pozastavila činnosť AG Banky, a. s. vo všetkých bankových operáciách, z dôvodu ktorého žalobca nemohol k termínu splatnosti vkladových účtov s finančnými prostriedkami disponovať. Rozhodnutím predstavenstva zo dňa 02. 12. 1999, úloha č. 138/99, predstavenstvo družstva poverilo žalovaného v 1. rade, aby na rokovaní predstavenstva dňa 16. 12. 1999 pripravil materiál s návrhom prevodu finančných prostriedkov z AG Banky, a. s. do iného finančného ústavu. Následne dňa 23. 12. 1999 žalovaní v 1. a 4. rade uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok s postupníkom Danubiaservice, a. s., Bratislava, podľa ktorej žalobca postúpil postupníkovi časť svojej pohľadávky vo výške 24 383 723,50 Sk za dohodnutú odplatu 23 164 537,- Sk, so splatnosťou 15. 02. 2000. Nakoľko však postupník dohodnutú pohľadávku v stanovenej lehote neuhradil, žalobca dňa 16. 07. 2001 uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú podpísali žalovaný v 4. rade a Dr. Ing. U. ako predseda predstavenstva so spoločnosťou OPTIFIN, spol. s r. o., Stupava, podľa ktorej žalobca ako postupca postúpil postupníkovi pohľadávku vo výške 23 164 537,- Sk za dohodnutú odplatu 20 300 000,- Sk. Táto bola žalobcovi uhradená dňa 16. 07. 2001. Dňa 10. 01. 2000 žalobca uzavrel dve zmluvy o postúpení pohľadávky so spoločnosťou BH Leasing Slovakia, a. s. Bratislava, predmetom ktorých bolo postúpenie pohľadávky, resp. časti pohľadávky žalobcu voči AG Banke, a. s. na základe vkladových účtov. Jednou zmluvou postúpil žalobca spoločnosti BH Leasing Slovakia, a. s. pohľadávku s vkladom vo výške 17 290 000,- Sk za cenu 12 103 000,- Sk so splatnosťou do 30 dní od podpísania zmluvy. Druhou zmluvou postúpil žalobca spoločnosti BH Leasing Slovakia, a. s. z vkladu 36 000 000,- Sk časť vo výške 11 616 276,50 Sk v sume 8 131 393,55 Sk so splatnosťou do 30 dní od podpísania zmluvy. Predmetné zmluvy podpísali žalovaní v 1. a 4. rade. Súd prvého stupňa poukázal na ust. §251 ods. 1, ods. 2 ObchZ a uviedol, že členskou schôdzou družstva bolo dňa 18. 11. 2000 prijaté uznesenie č. 60/00, v zmysle ktorého zhromaždenie delegátov poverilo kontrolnú komisiu, aby voči zodpovedným členom predstavenstva žalobcu začala konanie a uplatnila spôsobené škody v súvislosti s konaním v AG Banka, a. s.. Uznesením č. 11/06/2001 (správne malo znieť 12/06/2001) kontrolná komisia poverila Ing. F. konať v jej mene, a teda návrh bol podaný v súlade s § 251 ObchZ v znení platnom v čase prijatia rozhodnutí. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom, ktorý by svojím konaním spôsobili žalovaní v 1. až 6. rade a vznikom škody. Konštatoval, že tým, že žalovaní v 1. a 2. rade podpísali zmluvy o vkladovom účte a tým, že žalovaní v 3. až 6. rade prijali rozhodnutie predstavenstva žalobcu a súhlasili s podpísaním zmlúv o vkladovom účte, nie je možné tvrdiť, že by z ich strany k protiprávnemu úkonu došlo. Keďže žalobca nepreukázal, že konaním žalovaných došlo ku škode vyčíslenej v návrhu, súd žalobu zamietol.

Po tom, ako odvolací súd uznesením zo dňa 28. 08. 2008, č. k. 1 Obo 37/2007-334 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, doplnil súd prvého stupňa dokazovanie v intenciách odvolacieho súdu, a to výsluchom účastníkov konania a na základe zistenia skutkového stavu,

oboznámene sa s dokladmi doloženými do spisu a vyjadreniami zástupcov sporových strán, rozsudkom zo dňa 08. 10. 2009, č. k. 30 Cb 71/2001-433 žalobu opäť zamietol. Na základe doplneného dokazovania nemal zo strany žalobcu preukázané porušenie právnej povinnosti žalovanými, ani existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením ich povinnosti a vznikom škody, ktorá tvorí predmet sporu. Žalobca súdu nepreukázal, že by medzi ním a žalovanými bola uzatvorená mandátna zmluva, vo vzťahu k žalovanému v 1. rade bolo preukázané len uzatvorenie pracovnoprávneho vzťahu so žalobcom. Žalobca nepreukázal úmysel predovšetkým žalovaných v 1. a v 2. rade, ktorým by chceli družstvo poškodiť podpisom prolongácie zmlúv o vkladoch v AG Banke, a. s. Žalovaný v 1. rade, odvolávajúc sa na burzové správy vydávané denníkom Hospodárske noviny, preukázal, že spolu s pôvodne žalovaným v 2. rade (Ing. I.) konal v úmysle zachovať zisky pre družstvo tak, ako v minulom období. Konanie žalovaných v 1. a 2. rade súvisiace s realizáciou rozpočtov a získaním zmenky, súd aj s prihliadnutím na výpoveď žalovaného v 1. rade vyhodnotil ako úsilie nasvedčujúce snahe zminimalizovať straty žalobcu. Vo vzťahu k žalovaným v 3. až 6. rade žalobca nepreukázal, v čom a akú právnu povinnosť mali porušiť svojím konaním a čo malo spôsobiť škodu uplatnenú ako právny nárok žalobcu. K nevykonaniu dôkazu spočívajúceho vo výsluchu predsedu kontrolnej komisie p. C. súd uviedol, že tento nevykonával vzhľadom k tomu, že pre rozhodovanie bolo postačujúce oboznámenie sa s oznámením žalobcu zo dňa 11. 09. 2000 adresovaným Okresnej prokuratúre Bratislava V (č. l. 121). Na základe uvedených skutočností, poukazujúc aj na skutkový a právny stav obsiahnutý v predchádzajúcom rozsudku zo dňa 02. 07. 2003 (správne malo znieť zo dňa 20. 06. 2006), súd prvého stupňa žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) podľa zásady úspechu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca (ďalej tiež ako „odvolateľ“). Súdu prvého stupňa vytkol, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), na základe ním vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.). Rovnako súdu vytkol, že odôvodnenie jeho rozsudku je nepresvedčivé, pretože nevysvetlil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie dôkazy a ako vec právne posúdil (§ 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

Odvolateľ súdu vytkol, že napriek právne záväznému názoru vyslovenému v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, súd prvého stupňa pokračoval v konaní svojvoľne, nevykonával navrhnuté dôkazy, neodstránil rozpory, ktoré vyplynuli z výpovedí žalovaných a neobjasnil ani postup pri hodnotení dôkazov. Namietol, že prvostupňový súd nerešpektoval zákonom stanovené procesné pravidlá, keď nevyzval účastníkov na návrhy na doplnenie dokazovania podľa § 120 ods. 1 O. s. p., nepoučil ich podľa § 120 ods. 4 O. s. p., ale náhle ukončil dokazovanie a bez možnosti sporových strán vyjadriť sa k vykonaným dôkazom vyhlásil dokazovanie za skončené. V zápisnici však poučenie podľa § 120 ods. 4 O. s. p. ostalo uvedené, kým námietka žalobcu o tom, že súd nemôže ukončiť dokazovanie bez toho, aby splnil uznesenie odvolacieho súdu a doplnil dokazovanie, uvedená nie je. Rozsudok o zamietnutí žaloby súd vyhlásil bez toho, aby účastníkom umožnil záverečné zhrnutie ich návrhov a dal im možnosť vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, a teda bez možnosti predniesť záverečné reči (č. l. 440 a 442).

Odvolateľ prvostupňovému súdu ďalej vytkol, že napriek novej plnej moci udelenej advokátom JUDr. Oliverovi Balážovi a JUDr. Pavlovi Pospechovi, v ktorej je pre doručovanie písomností určený advokát JUDr. Pavol Pospecha (a súčasťou ktorej je aj odvolanie skôr udelenej plnej moci), súd menovaného advokáta v záhlaví svojho rozsudku vôbec neuviedol a rozsudok mu do dnešného dňa nedoručil (č. l. 440).

V ďalších častiach svojho odvolania odvolateľ prezentoval svoj názor na to, že v predmetnej veci sú kumulatívne splnené podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody. Žalovaní v 1. až 6. rade, ktorí boli v čase vykonania predmetných právnych úkonov, členmi štatutárneho orgánu konajúceho za

žalobcu, porušili svoju povinnosť postupovať pri nakladaní s majetkom (finančnými prostriedkami) Bytového družstva Petržalka (ďalej len „BD Petržalka“) s odbornou starostlivosťou. Má za to, že medzi konaním žalovaných v 1. a 2. rade, resp. v 1. až 6. rade a vznikom škody (ktorým malo byť zmenšenie majetku družstva), je príčinná súvislosť. Priamym následkom konania žalovaných v 1. a 2. rade v rozpore so Stanovami družstva, bola nemožnosť získať späť finančné prostriedky uložené na termínované vklady v celej výške. Žalovaní v 3. až 6. rade zanedbaním svojich povinností postupovať s odbornou starostlivosťou umožnili konanie, ktoré malo za následok vznik škody. V dôsledku takéhoto konania žalovaných došlo k zmenšeniu majetku žalobcu o čiastku celkom 15 878 276,45 Sk (správne má znížiť 15 878 282,45 Sk), z čoho suma 3 122 676,- Sk predstavuje stratu na výnosoch, o ktoré sa majetok žalobcu (bez porušenia záväzkovej povinnosti žalovanými) mohol zvýšiť, ale nezvýšil sa. Vyčíslené zmenšenie majetku predstavuje pre žalobcu škodu spôsobenú na majetku (č. l. 440).

Odvolateľ v ďalšom poukázal na to, že podľa znenia Obchodného zákonníka platného v čase skutku, nebola pre výkon funkcie člena štatutárneho orgánu ustanovená povinnosť uzatvoriť zmluvu o výkone funkcie, ale zo zákona platila a platí pre správu majetku povinnosť odbornej starostlivosti. Uviedol, že práva a povinnosti člena štatutárneho orgánu sa podporne spravovali ustanoveniami mandátnej zmluvy (č. l. 440).

Odvolateľ tiež nesúhlasí s obhajobou právnych zástupcov žalovaných v 1., 3., 4., 5. a 6. rade, ktorí sa v konaní bránili tvrdením, že nebolo preukázané protiprávne konanie ich klientov. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na § 373 ObchZ, z ktorého vyplýva, že zákon nevyžaduje protiprávne konanie, absencie ktorého sa právni zástupcovia žalovaných dovoľávali. Súdu vytkol, že tým, že v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že žalovaní neporušili žiadnu právnu povinnosť, dokonca žalobcovi vytkol, že nepreukázal úmysel žalovaného, vec nesprávne právne posúdil (č. l. 441).

K doplneniu dokazovania súdom prvého stupňa odvolateľ uviedol, že ako nový dôkaz navrhol výsluch svedka p. C., bývalého riaditeľa pobočky AG Banky v Bratislave a súčasného predsedu kontrolnej komisie BD Petržalka, a to za účelom preukázania personálneho prepojenia žalovaného v 1. rade s menovaným svedkom. Tento dôkaz nebol vykonaný, pretože prepojenie s p. C. potvrdil sám žalovaný v 1. rade. Z uvedeného sa možno domnievať, že žalovaný v 1. rade mal o stave banky reálne informácie. Odvolateľ súdu tiež vytkol, že sa nevysporiadal snovými výpoveďami žalovaných v 3., 4. a 5. rade prednesenými na pojednávaní dňa 08. 10. 2009, ktorými boli vyvrátené tvrdenia žalovaného v 1. rade. Pokiaľ by tak totiž bol urobil, nemohol by po právnom posúdení veci dospieť k takým záverom, ktoré uviedol v odôvodnení rozsudku (č. l. 441 a 442).

Odvolateľ ďalej uviedol, že ako nová skutočnosť bola v konaní prezentovaná informácia o existencii zmenky, ktorá bola vystavená v prospech družstva. V tejto súvislosti právny zástupca žalobcu žiadal o odročenie pojednávania za účelom zistení skutočností týkajúcich sa predmetnej zmenky, avšak konaním súdu mu bolo znemožnené toto zistenie urobiť. Súdu vytkol, že o žiadosti o odročenie nijako nerozhodol (č. l. 442).

V ďalšom namietol nesúrodosť textu zápisnice o pojednávaní (č. l. 442 - 443) a pochybnosť v súvislosti s členkou senátu JUDr. Annou Savkovou, ktorú právny zástupca žalobcu JUDr. U. pozná z videnia z viacerých pojednávanií, avšak má vážnu pochybnosť, či v senáte bola skutočne prítomná práve ona (č. l. 443).

K záveru súdu o tom, že nemá za strany žalobcu preukázané porušenie právnej povinnosti, odvolateľ poukázal na ust. § 260, § 261 ods. 3 písm. a/, § 66 ods. 2 a § 567 ObchZ a vyjadril názor, že žalovaní v 1. až 6. rade porušili svoje povinnosti zo záväzkového vzťahu, keď pri zariaďovaní záležitostí družstva nepostupovali s odbornou starostlivosťou (č. l. 443 -444).

K časti rozsudku, v ktorej súd dôvodil, že žalobca nepreukázal, že by medzi ním a žalovanými bola uzavretá mandátna zmluva, odvolateľ uviedol, že platná právna úprava v dobe, kedy sa uskutočnilo konanie, následkom ktorého bola škoda, nepožadovala na výkon funkcie člena štatutárneho orgánu

obchodnej spoločnosti uzavretie osobitnej mandátnej zmluvy (dnes zmluva o výkone funkcie), pretože zákon priamo stanovuje, že konanie pri výkone funkcie sa spravuje ustanoveniami o mandátnej zmluve (č. l. 444).

Nakoniec k záveru súdu o tom, že žalobca nepreukázal úmysel predovšetkým žalovaného v 1. a 2. rade odvolateľ zdôraznil, že zodpovednosť za škodu je v Obchodnom zákonníku koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, ktorá nevyžaduje úmysel či zavinenie. Súdu vytkol, že napriek tomu, že vo veci rozhodoval obchodnoprávny senát Cb, ktorý mal posudzovaný právny vzťah a uplatnený nárok na náhradu škody posúdiť podľa Obchodného zákonníka, pri rozhodovaní aplikoval nesprávnu právnu normu, keď vec posudzoval podľa § 420 Občianskeho zákonníka (č. l. 444).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody odvolateľ odvolaciemu súdu navrhol, aby po doplnení dokazovania v potrebnom rozsahu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobe vyhovie. Pre prípad, že doposiaľ vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav neumožňujú rozhodnúť o zmene rozsudku, žalobca odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasťou odvolania je žiadosť odvolateľa o oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie, ako aj jeho návrh na prikázanie veci inému krajskému súdu argumentujúc, že má výhrady voči postupu KS v Bratislave pre jeho opakovaný nezákonný postup.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili všetci žalovaní. Žalovaný v 1. rade navrhol odvolanie odmietnuť, odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie zastaviť, resp. rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť. Žalovaná v 2. rade navrhla žalobu v plnom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že sa vo veci necíti byť vecne legitimovaná. Žalovaní v 3., 4. a 6. rade navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť, alternatívne v prípade, ak súd zváži, že v konaní nejde o nerozlučné procesné spoločenstvo žalovaných, navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby voči žalovaným v 3., 4. a 6. rade. Žalovaný v 5. rade navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktorému mu predchádzalo dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Žalobca v odvolaní namietol, že prvostupňový súd nerešpektoval procesné podmienky konania, konajúc tak v rozpore s ust. § 120 O. s. p.. Konkrétne súdu vytkol, že nevyzval účastníkov na návrhy na doplnenie dokazovania podľa § 120 ods. 1 O. s. p. a hoci ich ani nepoučil podľa § 120 ods. 4 O. s. p., v zápisnici poučenie podľa citovaného ustanovenia ostalo zaprotokolované. Naproti tomu námietka žalobcu k doplneniu dokazovania v zápisnici uvedená nie je. Rovnako súdu vytkol, že bez možnosti sporových strán vyjadriť sa k vykonaným dôkazom vyhlásil dokazovanie za skončené a rozsudok vyhlásil tiež bez toho, aby účastníkom konania umožnil zhodnotiť priebeh konania a vykonané dôkazy, t. j. predniesť záverečné reči.

Zo zápisnice o pojednávaní, ktoré sa na súde prvého stupňa konalo dňa 08. 10. 2009 (č. l. 383 - 388), t. j. po tom, ako bola vec prvostupňovému súdu vrátená uznesením odvolacieho súdu zo dňa 28. 08. 2008, č. k. 1 Obo 37/2007-334 je zrejmé, že právny zástupca žalobcu požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu preverenia si určitých informácií, resp. prekonzultovania veci so zástupcami žalobcu, na čo reagoval právny zástupca žalovaného v 1. rade a navrhol návrhu o odročenie pojednávania nevyhovieť. Súd prvého stupňa však o tomto návrhu nerozhodol, resp. to aspoň zo zápisnice nevyplýva. Súd síce pojednávanie prerušil, nie je však zrejmé, za akým účelom (č. l. 387). Prvostupňový súd na záver pojednávania, pred rozhodnutím vo veci samej, vyhlásil dokazovanie uznesením v zmysle § 118 ods. 4 O. s. p. za skončené (č. l. 387 - 388), z obsahu zápisnice však nevyplýva, či súd účastníkov v zmysle citovaného ustanovenia vyzval na zhrnutie svojich návrhov a vyjadrenie sa k dokazovaniu a k právnej

stránke veci. Vo vzťahu k poučeniu podľa § 120 ods. 4 O. s. p. je z obsahu zápisnice zrejmé, že súd účastníkov podľa citovaného ustanovenia poučil a odvolací súd nemá dôvod o tejto skutočnosti pochybovať, nakoľko je zaprotokolovaná na č. 1. 386 zápisnice.

Odvolateľ v ďalšom namietol neuvedenie advokáta JUDr. Pavla Pospechu v záhlaví napadnutého rozsudku, ako aj jeho nedoručenie menovanému advokátovi napriek tomu, že žalobca v novej plnej moci zo dňa 07. 10. 2009 splnomocnil na doručovanie písomností práve advokáta JUDr. Pavla Pospechu.

Z obsahu spisu vyplýva, že splnomocnením zo dňa 31. 03. 2006 (č. l. 156) žalobca v zastúpení predsedu a podpredsedu predstavenstva BD Petržalka splnomocnil advokáta JUDr. Olivera Baláža na zastupovanie v konaní o náhradu škody voči Dr. N. a spol., vedenom na Okresnom súde Bratislava V (správne malo znieť na Krajskom súde v Bratislave) pod sp. zn. 30 Cb 71/2001, a to vrátane prijímania doručovaných písomností. Následne žalobca plnomocenstvom zo dňa 07. 10. 2009 (č. l. 409) predchádzajúcu plnú moc udelenú JUDr. Oliverovi Balážovi dňa 31. 03. 2006 odvolal a zároveň splnomocnil na zastupovanie v konaní advokátov JUDr. Pavla Pospechu a JUDr. Olivera Baláža. Predmetné plnomocenstvo podpísal predseda kontrolnej komisie BD Petržalka Bc. A. a podpredsa kontrolnej komisie BD Petržalka Ing. T.. Na výzvu prvostupňového súdu zo dňa 05. 04. 2011 (č. l. 501 - 502) žalobca k otázke zastupovania jeho osoby v konaní uviedol, že za platnú plnú moc považuje splnomocnenie udelené advokátovi JUDr. Oliverovi Balážovi dňa 31. 03. 2006 argumentujúc, predstavenstvo BD Petržalka nemalo o konaní členov kontrolnej komisie - predsedu Bc. A. a podpredsedu Ing. T. vedomosť a keďže v zmysle výpisu z obchodného registra žalobcu, právne úkony, pre ktoré je zákonom predpísaná písomná forma, podpisujú dvaja členovia predstavenstva, považujú plnomocenstvo zo dňa 07. 10. 2009 udelené advokátom JUDr. Pavlovi Pospechovi a JUDr. Oliverovi Balážovi, za neplatné (č. l. 507 - 508).

Podľa § 251 ods. 1, ods. 2 ObchZ, platného a účinného aj v čase uplatnenia žaloby na súde, nároky družstva zo zodpovednosti členov orgánov družstva za škodu uplatňuje predstavenstvo. Voči členom predstavenstva uplatňuje nároky družstva kontrolná komisia prostredníctvom ňou určeného člena. Tieto nároky družstva sa môžu uplatniť na súde len s predchádzajúcim súhlasom členskej schôdze. Stanovy môžu určiť, že členská schôdza schvaľuje aj urovanie v tejto veci.

Podľa článku 33 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Stanov BD Petržalka, platných od septembra 1992 (č. l. 411), nároky družstva zo zodpovednosti členov orgánov družstva za škodu uplatňuje predstavenstvo. Voči členom predstavenstva uplatňuje nároky kontrolná komisia. Nároky môžu byť uplatnené na súde len po predchádzajúcom súhlase zhromaždenia delegátov.

Podľa článku 21 ods. 1 Stanov BD Petržalka, zhromaždenie delegátov je najvyšším orgánom družstva, obdobne ako v zmysle § 239 ods. 1 ObchZ je ním schôdza členov družstva (členská schôdza).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že zhromaždenie delegátov uznesením č. 60/00 zo dňa 18. 11. 2000 (č. l. 48) podľa článku 33 ods. 3 Stanov BD Petržalka poverilo kontrolnú komisiu, aby začala voči zodpovedným členom predstavenstva BD Petržalka konanie a uplatnila spôsobené škody v súvislosti s konaním v AG Banke. Na zasadnutí kontrolnej komisie dňa 17. 10. 2001 bolo prijaté uznesenie č. 12/06/2001 (č. l. 49), ktorým kontrolná komisia poverila Ing. F. konať v jej mene v zmysle uznesenia zhromaždenia delegátov č. 60/00 zo dňa 18. 11. 2000.

Na základe vyššie uvedených skutočností, keďže žaloba o náhradu škody v prejednávanej veci smeruje voči členom predstavenstva, mohlo družstvo svoje nároky uplatniť na súde prostredníctvom kontrolnej komisie. Nakoľko v mene kontrolnej komisie je, resp. bola poverená konať Ing. F. (v čase podania žaloby na súd jej predsedníčka), bola podľa názoru odvolacieho súdu aj tou osobou, ktorej prináležalo splnomocniť právneho zástupcu, ktorý BD Petržalka v predmetnom konaní zastupoval. Splnomocnenie zo dňa 31. 03. 2006 (č. l. 156) však v mene BD Petržalka nepodpísala Ing. F. ako predsedníčka kontrolnej komisie. Naproti tomu plnomocenstvo zo dňa 07. 10. 2009 (č. l. 409) za žalobcu síce podpísali predseda a podpredsa kontrolnej komisie BD Petržalka, jeho prijatie právnymi zástupcami

však nebolo potvrdené ich podpismi. Vzhľadom na uvedené žalobcu na opätovnú výzvu prvostupňového súdu zo dňa 29. 06. 2012 (č. l. 524 - 527) založil do spisu plnomocenstvo zo dňa 07. 10. 2009 (č. l. 534), doplnené o podpisy právnych zástupcov.

Podľa § 24 O. s. p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1 O. s. p., ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Podľa § 28 ods. 1 O. s. p., zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony.

Podľa § 49 ods. 1 veta prvá O. s. p., ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

Podľa § 48a O. s. p., ak má účastník viacerých advokátov, doručí sa písomnosť tomu z nich, ktorého určí účastník na doručovanie písomností. Ak účastník výslovne neurčí žiadneho z advokátov, doručuje sa ktorémukoľvek z nich.

Ustanovením § 24 novela Občianskeho súdneho poriadku súčinnosťou od 15. 10. 2008 umožnila, aby si účastník pre zastupovanie v občianskom súdnom konaní mohol v tej istej veci zvoliť viacerých advokátov. V zmysle § 48a O. s. p. je na účastníkovi, aby určil, ktorému z ním zvolených advokátov sa majú písomnosti doručovať. Ak účastník toto právo nevyužije, platí, že súd môže doručovať ktorémukoľvek zo zvolených advokátov.

Z obsahu plnomocenstva zo dňa 07. 10. 2009 (č. l. 534) je zrejmé, že toto splnomocnenie udelil obom vyššie zvoleným advokátom - JUDr. Oliverovi Balážovi a JUDr. Pavlovi Pospěchovi na zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch vo vzťahu k súdom a iným orgánom verejnej správy, a to na podávanie návrhov, žiadostí a opravných prostriedkov, na prijímanie doručovaných písomností,...". Prijímanie doručovaných písomností je osobitne uvedené pri splnomocnení JUDr. Pavlovi Pospěchovi, ktorého splnomocnenie určil aj na doručovanie písomností. Z kontextu celého plnomocenstva vyplýva, že na prijímanie doručovaných písomností splnomocnenie splnomocnil obidvoch menovaných advokátov, túto skutočnosť osobitne zdôraznil vo vzťahu k advokátovi JUDr. Pavlovi Pospěchovi, avšak nie s uvedením, že výlučne jemu sa majú písomnosti doručovať. Preto prvostupňový súd nepochybil, ak svoje rozhodnutie doručil advokátovi JUDr. Oliverovi Balážovi (č. l. 438). Treba však prisvedčiť odvolateľovi, že prvostupňový súd pochybil, keď v záhlaví napadnutého rozsudku neuviedol ako právneho zástupcu žalobcu aj advokáta JUDr. Pavla Pospěchu.

K namietanej neúčasti sudkyne - členky senátu prvostupňového súdu, JUDr. Anny Savkovej na pojednávaní dňa 08. 10. 2009, predsedníčka vo veci konajúceho senátu v písomnom vyjadrení zo dňa 17. 05. 2011 (č. l. 511) uviedla, že menovaná sudkyňa na predmetnom pojednávaní prítomná bola. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyhodnotil túto námietku odvolateľa ako nedôvodnú, pretože nemá dôvod vyjadreniu predsedníčky senátu neveriť. Navyše, ide len o pochybnosť odvolateľa založenú na tvrdení, že JUDr. Savkovú pozná z videnia z viacerých pojednávaní, pričom nie je zrejmé, nakoľko si ju z videnia pamätá.

V ďalšom sa odvolací súd zaoberal časťou odvolania žalobcu, v ktorej namietol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepresvedčivé, nerešpektujúce ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je súčasťou práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Toto právo bezpochyby neznamená povinnosť súdu zaoberať sa v odôvodnení svojho

rozhodnutia všetkými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania, musí však spĺňať limity zákonného rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. a účastníkovi musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky vznesené účastníkmi v priebehu konania, s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu. Porušením práva na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť náležité skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku.

Nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia odvolateľ vzhliadol vo vzťahu k záveru súdu o tom, že žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti žalovanými, ktorý podľa jeho tvrdenia vyhodnotil v rozpore s § 373 ObchZ. Rovnako súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v časti týkajúcej sa uzatvorenia mandátnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanými, ako aj konania predovšetkým žalovaných v 1. a 2. rade, spočívajúceho v ich úmysle poškodiť družstvo.

Odvolací súd totožné s odvolateľom má za to, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je v týchto častiach nepreskúmateľný. Súd prvého stupňa len na základe konštatovania, že žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti žalovanými, existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením ich povinnosti a vznikom škody, ktorá tvorí predmet sporu, rovnako nepreukázal uzatvorenie mandátnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanými, ani úmysel žalovaných v 1. a 2. rade poškodiť družstvo, žalobu s poukazom na skutkový a právny stav obsiahnutý v predchádzajúcom svojom rozsudku zo dňa 20. 06. 2006, zamietol. V uvedenom smere odôvodnenie odvolateľom nastolenej problematiky v rozhodnutí prvostupňového súdu skutočne absentuje. Súd prvého stupňa svoje závery náležité nezdôvodnil, ani ich nepodložil ustanoveniami príslušných právnych predpisov, o ktoré svoje rozhodnutie oprel. Pokiaľ by tak bol urobil, musel by dospieť k záveru (totožnému s odvolateľom), že na prejednávanej vec je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného a nie Občianskeho zákonníka, z ktorého zrejme vychádzal, keď posudzoval úmysel žalovaných. Navyiac, tak ako to namietol odvolateľ, súd prvého stupňa sa nevysporiadal ani s novými výpoveďami žalovaných v 3., 4. a 5. rade vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného v 1. rade, prednesenými na pojednávaní súdu dňa 08. 10. 2009 (č. l. 387).

Odvolací súd sa stotožňuje aj s ďalšou námietkou odvolateľa, že rozhodnutie súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

Právnym posúdením veci je treba rozumieť činnosť súdu, pri ktorej tento zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu úpravu na zistený skutkový stav. Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si uplatnil právo na náhradu škody v celkovej výške 15 878 282,45 Sk, ktorú mali spôsobiť žalovaný v 1. rade ako predseda predstavenstva BD Petržalka a žalovaný v 2. rade ako člen predstavenstva BD Petržalka tým, že dňa 23. 11. 1999 podpísali zmluvy o vkladovom účte s AG Bankou, a. s., Nitra a žalovaní v 3. až 6. rade (ďalší členovia predstavenstva BD Petržalka) tým, že s podpísaním zmlúv o vkladovom účte súhlasili a dňa 25. 11. 1999 spoločne so žalovanými vl. a 2. rade hlasovali za prijatie uznesenia č. 415/11/99, ktorým predstavenstvo BD Petržalka uzavretie predmetných zmlúv schválilo.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej prvostupňový súd nárok žalobcu zamietol, je posúdenie predpokladov pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle Obchodného zákonníka tak, ako to správne skonštatoval aj odvolateľ.

Podľa § 260 ObchZ, ak sa v tejto hlave neustanovuje inak, použijú sa na družstvo primerane ustanovenia hlavy I, dielu I (§ 56 až 75) tejto časti zákona.

Podľa § 261 ods. 3 písm. a/ ObchZ, touto časťou zákona (obchodné záväzkové vzťahy) sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, medzi zakladateľmi obchodných spoločností, medzi

spoločníkom a obchodnou spoločnosťou, ako aj medzi spoločníkmi navzájom, pokiaľ ide o vzťahy týkajúce sa účasti na spoločnosti, ako aj vzťahy zo zmlúv, ktorými sa prevádza podiel spoločníka.

Podľa § 373 ObchZ, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Všetky ustanovenia sú citované v znení platnom a účinnom do 31. 12. 1999, t. j. v čase, kedy sa uskutočnilo konanie, následkom ktorého mala byť škoda uvádzaná žalobcom spôsobená (v roku 1999, začínajúc dňom 23. 11. 1999, kedy žalovaný v 1. rade a pôvodne žalovaný v 2. rade uzavreli zmluvy o vkladovom účte v AG Banka, a. s. Nitra).

Predpokladom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je v zmysle vyššie uvedeného § 373 ObchZ: 1./ preukázanie porušenia právnej povinnosti (z obchodného záväzku, príp. inej povinnosti ustanovenej Obchodným zákonníkom - protiprávnosť konania), 2.1 vznik škody, 3./ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi vznikom škody a porušením povinnosti (spočívajúcim v konaní alebo opomenutí). Právne posúdenie uvedených predpokladov nároku na náhradu škody odvolacím súdom vzhľadom na už vyššie konštatovanú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v uvedenej časti, nie je možné. Napriek tomu, že odvolací súd vo svojom skoršom rozsudku zo dňa 28. 08. 2008 prvostupňovému súdu vytkol, že je vylúčené uspokojiť sa s tzv. súhrnným zistením, ktorým sa zisťuje rozhodný skutkový stav, súd prvého stupňa sa k predpokladom relevantným pre rozhodnutie vo veci dostatočne nevyjadril, maximálne odkazom na svoj predchádzajúci rozsudok zo dňa 02. 07. 2003 (správny dátum je 20. 06. 2006).

Vo vzťahu k nepreukázaniu úmyslu žalovaných, ako ďalšieho z dôvodov zamietnutia žaloby prvostupňovým súdom, považuje odvolací súd za podstatné poukázať na tú skutočnosť, že režim zodpovednosti za škodu tak, ako je koncipovaný v § 373 ObchZ, spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti, čo znamená, že ide o zodpovednosť bez zreteľa na okolnosť zavinenia. Vzhľadom na uvedené je dôvodná námietka odvolateľa, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní posudzoval aj preukázanie úmyslu žalobcu, ktorá okolnosť sa posudzuje pri zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka (§ 420), založenej na zavinení, ktoré sa predpokladá (prezumpcia zavinenia).

Tak, ako súd prvého stupňa nevyhodnotil správne otázku obchodnoprávnej zodpovednosti za škodu, má odvolací súd za to, že nevyhodnotil správne ani potrebu uzavretia mandátnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanými.

Podľa § 66 ods. 2 ObchZ, vzťah medzi spoločnosťou a členom štatutárneho alebo iného orgánu spoločnosti alebo spoločníkom pri zriaďovaní záležitostí spoločnosti sa spravuje primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve, pokiaľ z ich dojednaní so spoločnosťou alebo iných ustanovení tohto zákona upravujúcich ich povinnosti nevyplýva iné určenie práv a povinností.

Podľa § 567 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 ObchZ, mandatár je povinný postupovať pri zriaďovaní záležitostí s odbornou starostlivosťou. Činnosť, na ktorú sa mandatár zaviazal, je povinný uskutočňovať podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré mandatár pozná alebo musí poznať. Mandatár je povinný oznámiť mandantovi všetky okolnosti, ktoré zistil pri zriaďovaní záležitostí a ktoré môžu mať vplyv na zmenu pokynov mandanta. Od pokynov mandanta sa môže mandatár odchýliť, len ak je to naliehavo nevyhnutné v záujme mandanta a mandatár nemôže včas dostať jeho súhlas. Ani v týchto prípadoch sa však mandatár nesmie od pokynov odchýliť, ak to zakazuje zmluva alebo mandant.

Žalobca porušenie právnej povinnosti žalovaných odvodzuje z § 567 ObchZ v spojení s § 260 ObchZ a § 66 ods. 2 ObchZ, z kontextu ktorých vyplýva, že rozsah zodpovednosti predstavenstva ako štatutárneho orgánu (resp. jeho členov) voči družstvu sa riadi rozsahom zodpovednosti mandátára voči mandantovi z mandátnej zmluvy (bez toho, aby táto mandátna zmluva bola osobitne uzatvorená). Iba pokiaľ by bol

zámer dojednať rozsah tejto zodpovednosti miernejšie alebo prísnejšie, museli by takéto dojednanie obsahovať v prípade družstva jeho stanovy. Z uvedeného je zrejmé, že priamo zákon ustanovuje, že konanie štatutárneho orgánu pri výkone funkcie sa spravuje ustanoveniami o mandátnej zmluve, z ktorej skutočnosti v konečnom dôsledku vyplýva povinnosť žalovaných (ako členov predstavenstva BD Petržalka v inkriminovanom období) postupovať pri zariaďovaní záležitostí družstva s odbornou starostlivosťou.

Pokiaľ ide o časť odvolania, v ktorej odvolateľ žiadal oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie, s touto sa súd prvého stupňa vysporiadal uznesením zo dňa 05. 02. 2010, č. k. 30 Cb 71/01-473, ktorým zrušil predchádzajúce svoje uznesenie zo 14. 12. 2009, č. k. 30 Cb 71/01-446, s odôvodnením, že došlo k nesprávnemu uloženiu poplatkovej povinnosti odvolateľovi, poukazujúc na spoločnú poznámku k položke 16 Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k návrhu odvolateľa na prikázanie veci inému krajskému súdu, ktorý je rovnako súčasťou jeho odvolania, odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako nadriadeného súdu zo dňa 29. 06. 2012, č. k. 4 Ndob 20/2012-522, ktorým návrhu žalobcu na prikázanie veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 30 Cb 71/2001 inému krajskému súdu, podľa § 12 ods. 1, ods. 2 O. s. p. nevyhovel.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, považujúc odvolateľom namietané odvolacie dôvody za opodstatnené a dôvodné, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f/, § 205 ods. 2 písm. c/, písm. d/ a písm. f/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.), v ktorom rozhodne i o trovách konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.). Bude úlohou súdu prvého stupňa, aby sa v novom konaní s vytknutými vadami vysporiadal a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, rešpektujúc ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Súd prvého stupňa je právnym názorom odvolacieho súdu viazaný (§ 226 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.